

In eerdere commissie vergaderingen van Provinciale Staten is duidelijk geworden dat een grote meerderheid in de Staten het gebruik van bodemassen onder de A2 in het grondwaterwingsgebied en het grondwaterbeschermingsgebied zeer onwenselijk vindt.

In dit kader worden in de voorliggende wijzigingsverordening een aantal aanscherpingen gedaan om het gebruik van bodemassen in grondwaterwingsgebieden en grondwaterbeschermingsgebieden te voorkomen. (artikel 4.61 tot en met 4.63).

Het belangrijkste risico is dat in de te gebruiken bodemassen onder de A2 giftige stoffen zitten die kunnen uitloggen naar het grondwater.

Wij hebben de volgende vragen naar aanleiding van de artikelen over overgangsrecht 17.6, de nieuwe artikelen 4.61 tm 4.63 en de huidige artikelen 4.47 tot en met 4.49, alsmede naar de antwoorden van de gedeputeerde in de LEO commissie van 28 augustus j.l.

Gesteld is dat het specifieke overgangsrecht (art . 17.6) in de wijzigingsverordening is gekomen door een zienswijze van partijen, die geen relatie met de aanleg van de A2 hebben.

Duidelijk is dat de nieuwe artikelen 4.61 tot en met 4.63 in de verordening zijn gekomen om meer zekerheid te creëren dat gebruik van bodemassen aan strengere voorwaarden getoetst moeten worden bij de aanleg van de A2.

Toch wordt een overgangsrecht in artikel 17,6 voorgesteld waarmee deze zwaardere afweging om bodemassen toe te staan, weer teniet gedaan wordt omdat artikel 4.63 niet van toepassing wordt verklaard op lopende vergunningsaanvragen zoals die voor de aanleg van de A2 in waterwin-, en grondwaterbeschermingsgebieden.

Vraag 1: Wat zijn de projecten die van dit overgangsrecht (art 17,6) gebruik gaan of waarschijnlijk gaan maken?

Antwoord vraag 1:

Buiten het A2-project, zijn ons geen andere projecten bekend waarop de overgangsbepaling van artikel 17.6 van toepassing kan zijn.

Vraag 2: Wat zijn de gevolgen voor deze projecten als zij onder de nieuwe artikelen 4.61 tot en met 4.63 zouden vallen?

Antwoord vraag 2:

Op basis van artikel 4.63 moet worden aangetoond dat de toepassing van bouwstoffen noodzakelijk is voor een project van groot openbaar belang (onderdeel a), er geen reëel alternatief beschikbaar is (onderdeel b) en er maatregelen worden genomen om emissie naar bodem en grondwater volledig te voorkomen (onderdeel c). Dat laatste moet in feite ook al op basis van het thans ook al geldende artikel 4.49. Volgens dit artikel wordt de omgevingsvergunning voor het aanleggen, wijzigen of hebben van een weg in een waterwingsgebied of grondwaterbeschermingsgebied immers alleen verleend als de activiteit niet kan leiden tot een toename van de bestaande risico's voor de kwaliteit van het grondwater.

Vraag 3: Als de aanvraag voor deze projecten vanwege onmiddellijke gelding van het nieuwe recht aangepast zou moeten worden, waarom is dat dan voor deze projecten niet aanvaardbaar en voor alle andere lopende vergunningaanvragen wel?

Antwoord vraag 3:

Bij het opnemen van een nieuw verbod of een nieuwe vergunningplicht in de Omgevingsverordening Limburg ligt het voor de hand om te onderzoeken of een overgangsbepaling redelijk is voor projecten die al in een bepaalde fase van voorbereiding zijn. Anderzijds wil je ook voorkomen dat te veel projecten in voorbereiding niet worden getoetst aan de nieuwe regels. Voor wat betreft infrastructuurprojecten vonden wij het verantwoord om een overgangsbepaling te koppelen aan de nieuwe vergunningplicht voor de toepassing van AVI-bodemassen of metaalslakken, omdat de risico's voor het grondwater al getoetst worden bij de bestaande vergunningplicht voor de aanleg van infrastructuur. Een overgangsbepaling voor andere projecten, bijvoorbeeld het plaatsen van een gebouw, vonden wij niet verstandig omdat de Omgevingsverordening Limburg (afdeling 4.3) geen vergunningplicht kent voor het realiseren van een gebouw in grondwaterbeschermingsgebied. We hadden een overgangsbepaling dan dus moeten koppelen aan een andere vergunning die nodig is om een gebouw te realiseren, bijvoorbeeld een omgevingsvergunning waarmee de gemeente afwijkt van het omgevingsplan (de zogenoemde 'bopa'). Bij zo'n vergunning wordt echter niet getoetst aan de risico's voor de kwaliteit van het grondwater met het oog op de grondwaterwinning. Daarom is de overgangsbepaling alleen gekoppeld aan infrastructuur.

Vraag 4: Wordt in een van deze projecten bodemassen als grondstof gebruikt?

Antwoord vraag 4:

Uit de documenten die Boskalis heeft ingediend blijkt dat ze beoogt bij het A2-project gebruik te maken van AVI-bodemassen (Beaumix) in het grondwaterbeschermingsgebied van de winplaats Roosteren.

Vraag 5: Wat is de overweging geweest om voornoemde gevolgen zwaarder te laten wegen dan het aanscherpen van de vergunningvoorwaarden voor het gebruik van bodemassen, o.a. bij de A2 ?

Antwoord vraag 5:

Bedoelde gevolgen (aantonen dat het een project van groot openbaar belang betreft; en aantonen dat er geen reëel alternatief voorhanden is; en maatregelen nemen waarmee de gevolgen absoluut worden voorkomen) zijn beoordelingsregels waaraan een vergunningaanvraag wordt getoetst. Hier hoeft niet aan te worden getoetst als een vergunningsaanvraag voor de aanleg van infrastructuur is ingediend voor het inwerking treden van de Wijzigingsverordening. Er wordt in dat geval uiteraard wel getoetst aan eerder genoemd artikel.

Vraag 6: Is het correct dat het overgangsrecht van artikel 17.6 van toepassing is op de vergunningsaanvraag voor de A2?

Antwoord vraag 6:

Ja. Boskalis heeft voor het tijdstip van inwerkingtreding van artikel 4.62 van de Wijzigingsverordening een aanvraag ingediend voor een omgevingsvergunning als bedoeld in artikel 4.48 voor de verbreding van de A2. Op die aanvraag is nog niet beslist.

Vraag 7: In bovenstaande vragen is gesteld dat het "duidelijk is dat de nieuwe artikelen strenger zijn dan de oude artikelen t.o.v. de nieuwe artikelen. Tijdens de sessie van ambtelijke bijstand werd dit niet bevestigd. De verandering zat vooral in de beperkte reikwijdte van de oude artikelen en de verbrede reikwijdte in de nieuwe artikelen. Kunt u ingaan op de stelling die hiervoor is gequoteerd, en dan specifiek

ook over of het artikel over "geen reëel alternatief beschikbaar is" eerder leidt tot geen bodemassen onder de A2 of niet relevant is v.w.b. de bodemassen onder de A2?

Antwoord vraag 7:

Terecht wordt gesteld dat een belangrijk verschil tussen de toegevoegde nieuwe artikelen en de bestaande artikelen zit in de scope. De bestaande artikelen zijn alleen van toepassing op infrastructurele projecten, de nieuwe gelden veel breder.

De nieuwe regels gaan uit van een beoordeling op basis van drie aspecten: aantonen dat het een project van groot openbaar belang betreft; en aantonen dat er geen reëel alternatief voorhanden is; en maatregelen nemen waarmee de gevolgen voor bodem en grondwater absoluut worden voorkomen.

Voor de beoordeling van de risico's voor bodem en grondwater zijn de nieuwe regels vergelijkbaar met de bestaande. Voor infrastructurele werken in waterwingebieden en grondwaterbeschermingsgebieden geldt dat deze nog steeds vergunningsplichtig zijn en de omgevingsvergunning alleen verleend kan worden als de activiteit niet kan leiden tot een toename van de bestaande risico's voor de kwaliteit van het grondwater.

Nieuw is dat op grond van het voorgestelde artikel 4.63, onder a, de aanvrager moet aantonen dat toepassing van bouwstoffen noodzakelijk is voor een project van groot openbaar belang. En dat op grond van het voorgestelde artikel 4.63, onder b, de aanvrager moet aantonen dat er geen reëel alternatief beschikbaar is. Of in het geval van de A2 wel of geen sprake zou kunnen zijn van een reëel alternatief kunnen wij op dit moment niet beoordelen, omdat voor de aanvraag voor de vergunning voor de aanleg voor de infrastructuur dit geen beoordelingsregel is en er dus op dat punt ook geen onderbouwing door de aanvrager is aangeleverd. Of een alternatief reëel is zal – op basis van de door de aanvrager aan te leveren onderbouwing - moeten worden beoordeeld aan de hand van het concrete geval. Bij de beoordeling van de vraag of een alternatief reëel is, zal een rol spelen of in artikel 4.63 wordt meegewogen of als is aangetoond dat toepassing van de bouwstof kan leiden tot een toename van de bestaande risico's voor de kwaliteit van het grondwater. Het feit dat een alternatief duurder zou zijn, betekent niet dat er niet meer getoetst moet worden aan de overige punten.